

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 693

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 noiembrie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
287.		între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	3-4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 361 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	4-6
		Decizia nr. 364 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală	6-8
		Decizia nr. 365 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2 ¹ și art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	8-11
		Decizia nr. 400 din 8 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 și art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	11-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
	2-3	152. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri	13
		153. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri	14
ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI			
		614. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 277/2013 privind procedura de acordare, de modificare, de prelungire a valabilității și de cedare a licenței și a deciziei de autorizare audiovizuală, cu excepția celor pentru difuzare în sistem digital terestru, precum și condițiile privind difuzarea de programe locale, retransmiterea sau preluarea de programe ale altor radiodifuzori	14-15
856.		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	
		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 27 februarie 2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) În dosarele de plată complete, constituite ca urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 9/1998, republicată, plata despăgubirilor se efectuează în ordinea cronologică a emiterii ordinelor de către Șeful Cancelariei Primului-ministru în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, respectiv a deciziilor de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 393/2006.

(2²) În dosarele de plată complete, constituite ca urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, plata despăgubirilor se efectuează în

ordinea cronologică a emiterii hotărârilor de către comisiile județene/a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

(2³) Dosarele de despăgubire constituite în baza prevederilor Legii nr. 9/1998, republicată, sunt analizate de către Direcția pentru aplicarea tratatelor internaționale, în vederea emiterii deciziei de plată sau de invalidare, în ordinea cronologică a înregistrării acestora în registrul special deschis.”

2. La articolul I, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Prin *titlu de plată* se înțelege hotărârea comisiei județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, ordinul emis de către Șeful Cancelariei Primului-ministru în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, respectiv decizia de plată emisă de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 393/2006.”

3. După articolul II se introduce un nou articol, articolul II¹, cu următorul cuprins:

„Art. II¹. — (1) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin structura proprie cu atribuții de control, verifică activitatea desfășurată de către comisiile județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006.

(2) În cazul constatării unor deficiențe sau nereguli, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților poate dispune:

a) suspendarea temporară a activității în vederea identificării cauzelor care au condus la apariția acestor deficiențe sau nereguli;

b) măsuri pentru remedierea deficiențelor constatate;

c) sesizarea altor organe cu atribuții de control, precum și a organelor de cercetare penală, în cazul în care aspectele constatate sunt de competența acestora.”

4. La articolul III, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:

„—**La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

«(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și cetățenii români, moștenitori legali sau testamentari ai foștilor proprietari dacă au, la data intrării în vigoare a legii, cetățenia română. Dovada calității de moștenitor se face prin certificatul de moștenitor, prin certificatul de calitate de moștenitor sau prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, prin care se atestă calitatea sa de moștenitor.»

5. La articolul III punctul 2, alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Compensațiile acordate cetățenilor români îndreptățiți se suportă din bugetul de stat, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, iar plățile către persoanele fizice se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 7 noiembrie 2013.
Nr. 287.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma

6. La articolul IV, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. **La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:**

«(2)¹ Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 analizează oportunitatea soluționării cererii sau, după caz, transmiterea acesteia spre competentă soluționare către comisia pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 constituită în cadrul prefecturii județului în care domiciliază depunătorul cererii.»

Art. II. — (1) Cererile depuse până la data de 1 mai 2007 și aflate în curs de soluționare la comisiile constituite în cadrul prefecturii, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează pe baza actelor doveditoare certificate de autoritățile competente, care pot fi completate cu declarații de martori, autentificate.

(2) Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 90 de zile, în care persoanele ce se consideră îndreptățite pot completa cu înscrieri dosarele depuse la comisiile abilitate potrivit legii. Termenul de decădere curge de la data la care persoanei i se comunică, în scris, care sunt documentele necesare soluționării cererii.

aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca

urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și

Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 noiembrie 2013.
 Nr. 856.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 24 septembrie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) și (2)
 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Change & Change” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 2.597/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 220D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează că dosarul se află la al doilea termen de judecată, având în vedere că la termenul din 13 iunie 2013, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 24, ale art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat judecarea cauzei pentru data de 24 septembrie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, menționând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 249 din

6 martie 2008, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. De asemenea, acesta arată că diferența de tratament juridic nu este discriminatorie, ci are în vedere situații juridice diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.597/211/2013, Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Change & Change” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-un dosar având ca obiect soluționarea cererii de restituire a sumelor plătite cu titlu de impozit pe clădiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât instituie un tratament juridic diferit între persoanele fizice și cele juridice în ceea ce privește stabilirea impozitului pe clădiri.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Instanța arată că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal instituie două regimuri fiscale diferite prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii în cazul persoanei juridice (art. 253) și a unei cote de impozitare la valoarea impozabilă a clădirii, pentru persoanele fizice (art. 251). În aceste condiții, nu se pot compara limitele procentuale în care se stabilește cota de impozitare, câtă vreme valoarea impozabilă diferă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Astfel, acesta apreciază că art. 251 și 253 din Legea nr. 571/2003 reglementează două modalități de calcul al impozitului pe clădiri în funcție de contribuabil. Astfel, în cazul unei clădiri proprietate a persoanei juridice, impozitul se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii, iar, în cazul unei clădiri proprietate a persoanei fizice, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii impozabile a clădirii. Prin urmare, nu se pot compara limitele între care se stabilește cota de impozitare, câtă vreme valoarea impozabilă diferă.

În plus, se arată că, de regulă, beneficiarii acestui principiu privind egalitatea în fața legii sunt doar persoanele fizice, nu și autoritățile publice sau persoanele juridice. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, a statuat că principiul egalității cetățenilor, prevăzut de art. 16 din Constituție, se aplică și persoanelor juridice, în măsura în care prin intermediul acestora cetățenii își exercită un drept constituțional, ceea ce nu este cazul în speța de față.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, Guvernul arată că dreptul de proprietate nu este absolut, ci este susceptibil de limite ale exercitării sale. De altfel, chiar definiția dreptului de proprietate consacrată de art. 555 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil face referire la limitele exercițiului dreptului, determinate de lege.

Prin urmare, din moment ce, potrivit art. 56 din Constituție, contribuția cetățenilor la cheltuielile publice constituie o îndatorire fundamentală a acestora, nu se poate reține că prin stabilirea pe cale legală a unui impozit s-ar leza dreptul de proprietate al unei persoane.

Totodată se menționează că și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilesc că *„orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale, nimeni neputând fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale, însă neaducându-se atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții”*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 253 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Din examinarea excepției de neconstituționalitate reiese că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 253 alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dispoziții ce au următoarea redactare:

„(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și în art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că folosirea unor criterii tehnice diferite pentru stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina persoanelor juridice față de persoanele fizice este de natură să încalce principiul egalității în drepturi, precum și dreptul de proprietate privată.

În ceea ce privește principiul egalității în drepturi și al nediscriminării, dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției sunt pe deplin respectate, având în vedere că, în materia impozitării clădirilor, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a instituit regimuri juridice diferite pentru persoanele fizice și, respectiv, persoanele juridice. Mai mult, soluția legislativă este și în concordanță cu prevederile art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale din Constituție.

De altfel, Curtea reține că, așa cum a statuat în jurisprudența sa, respectiv în Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, principiul egalității cetățenilor, prevăzut de art. 16 din Constituție, se aplică și persoanelor juridice, în măsura în care prin intermediul acestora cetățenii își exercită un drept constituțional, ceea ce nu este cazul în dosarul de față.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă dreptul de proprietate, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate.

Pe de altă parte, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de criteriile tehnice avute în vedere de legiuitor la stabilirea impozitelor. Instanța de contencios constituțional constată că legiuitorul este liber să stabilească impozite, în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și echitabile, condiție îndeplinită în cazul de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Change & Change” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 2.597/211/2013 al Judecătoria Cluj-Napoca și constată că dispozițiile art. 253 alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Laurențiu Constantinescu în Dosarul nr. 23.577/109/2012 al Tribunalului Argeș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 140D/2013.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 23.577/109/2012, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Răzvan Laurențiu Constantinescu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimite în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, în măsura în care sintagma „*în vederea începerii [...] urmăririi penale*” este interpretată ca o facultate a procurorului de a începe urmărirea penală, conform Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală nr. 206 din 22 ianuarie 2008. Astfel, arată că a făcut plângere în fața judecătorului împotriva soluției de neîncepere a urmăririi penale date de procuror, pentru a treia oară consecutiv, în Dosarul nr. 555/P/2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Argeș, după ce, prin două hotărâri definitive, Tribunalul Argeș — Secția penală a desființat două acte de netrimite în judecată date de procuror în dosarul mai sus menționat, de fiecare dată cauza fiind trimisă procurorului în vederea începerii urmăririi penale. Procurorul,

însă, nu s-a conformat celor două hotărâri judecătorești, dispunând, pentru a treia oară, neînceperea urmăririi penale în cauză. Mai arată că, prin Decizia nr. 206 din 22 ianuarie 2008, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a apreciat că: „În conformitate cu art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, dacă admite plângerea și desființează rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, judecătorul trimite cauza procurorului în vederea începerii urmăririi penale. În art. 273 alin. 1¹ din Codul de procedură penală — care reglementează reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale — se prevede că, în cazul în care instanța a admis plângerea împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale și a trimis cauza procurorului în vederea începerii urmăririi penale, acesta dispune începerea urmăririi penale în condițiile prevăzute de lege, iar dispozițiile instanței sunt obligatorii pentru organul de urmărire penală, sub aspectul faptelor și împrejurărilor ce urmează a fi constatate și a mijloacelor de probă indicate. Din coroborarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) și a dispozițiilor art. 273 alin. 1¹ cu dispozițiile art. 270 alin. 2 din Codul de procedură penală — în care se prevede că reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere nu poate avea loc dacă se constată că între timp a intervenit vreunul din cazurile prevăzute în art. 10 — rezultă că dispozițiile instanței nu sunt obligatorii pentru procuror în sensul că acesta ar fi obligat să înceapă urmărirea penală, ci, așa cum se prevede în art. 273 alin. 1¹ partea finală din Codul de procedură penală, sub aspectul faptelor și împrejurărilor ce urmează a fi constatate și a mijloacelor de probă indicate.”

Autorul excepției nu este de acord cu punctul de vedere exprimat de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în decizia mai sus citată, deoarece, în opinia sa, dispoziția instanței de a se începe urmărirea penală este obligatorie pentru procuror. În acest sens, arată că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului [Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Fener Rum Patrikliği (Patriarhia Ecumenică) împotriva Turciei*, paragraful 70]. Consideră că, în măsura în care textului de lege criticat i se poate conferi interpretarea din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală mai sus citată, acest text nu are claritatea, precizia și previzibilitatea pe care trebuie să le întrunească o normă juridică. Aceste atribute — de claritate, precizie și previzibilitate — se înglobează în noțiunea de „proces echitabil”, la care fac trimitere prevederile art. 21 alin. (3) din Constituția României. În fine, Curții Constituționale, fiindu-i interzis să se poziționeze în postura de legiuitor pozitiv, îi revine sarcina să analizeze conformitatea dispozițiilor de lege criticate, „respectiv a înțelesului lor, într-o interpretare sau alta, cu exigențele constituționale”. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011.

Tribunalul Argeș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile

art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție invocate de autorul excepției. Având în vedere dispozițiile art. 273 alin. 1¹ teza a doua din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul admiterii unor plângeri în baza art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, procurorul dispune începerea urmăririi penale în condițiile prevăzute de lege, această soluție nu se adoptă în mod automat ca urmare a hotărârii judecătorești. De altfel, art. 273 alin. 1¹ teza a treia din Codul de procedură penală stipulează că dispozițiile instanței sunt obligatorii pentru organul de urmărire penală sub aspectul faptelor și împrejurărilor ce urmează a fi constatate și al mijloacelor de probă indicate. Prin urmare, procurorul are obligația să efectueze actele de urmărire penală indicate în hotărârea judecătorească, însă începe urmărirea penală numai în condițiile legii, altfel spus numai dacă apreciază că se impune acest lucru, iar decizia îi aparține în totalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală este inadmisibilă, întrucât problema ridicată de autorul excepției este una de interpretare și aplicare a legii, ce ține de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, aceasta din urmă pronunțându-se, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 141/2006, nr. 228/2006, nr. 982/2007, nr. 601/2008, nr. 1.223/2008, nr. 1.277/2008, nr. 903/2009 și nr. 1.401/2009, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...] b) admite plângerea, prin sentință, desființează*

rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de

neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, ci este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a acestui text de lege de către procuror. Or, asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Laurențiu Constantinescu în Dosarul nr. 23.577/109/2012 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 21 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Virgiliu Tănase în Dosarul

nr. 28.243/281/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 183D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Decizia nr. 340 din 7 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 28.243/281/2012, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală**

și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată de Nicolae Virgiliu Tănase cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală și a rezoluției de respingere date de procurorul ierarhic superior.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât soluția de respingere dispusă de procurorul ierarhic superior cu privire la plângerea contra actelor procurorului, altele decât rezoluțiile sau ordonanțele de netrimitere în judecată, nu poate fi atacată în fața instanței de judecată, iar soluția pronunțată de judecător în cadrul procedurii plângerii împotriva actelor procurorului de netrimitere în judecată nu este supusă niciunei căi de atac. Face trimitere și la Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale. De asemenea, invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1, 3, 6, 62 și urm. din Codul de procedură penală.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că liberul acces la justiție nu presupune accesul la toate căile de atac în orice cauză.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate. Amintește, în acest sens, că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. În cazul procedurii întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, accesul la justiție este asigurat tocmai prin aceea că persoanei vătămate prin soluția de netrimitere în judecată dispusă de procuror i se recunoaște dreptul de a se adresa cu plângere judecătorului, contestând legalitatea și temeinicia acestei soluții. În fine, câtă vreme dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor părților din procedura instituită de art. 278¹ din Codul de procedură penală, nu se poate susține caracterul discriminatoriu al acestora.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 97/2013, nr. 1.626/2011, nr. 62/2012, nr. 188/2012, nr. 234/2012, nr. 329/2012, nr. 477/2012, nr. 599/2012, nr. 564/2012, nr. 571/2012, nr. 482/2012, nr. 589/2012 și nr. 1.072/2012, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Totodată, arată că, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care, pentru asigurarea celerității soluționării cauzelor, a eliminat calea de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate conform dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit deciziei de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, precum și din considerentele actului de sesizare reiese, însă, că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, introduse prin art. XVIII pct. 38 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din același cod, modificate prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 278 alin. 2¹: *„Plângerea formulată împotriva soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă.”;*

— Art. 278¹ alin. 10: *„Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 62 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 9 martie 2012, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că posibilitatea formulării plângerii împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta la procurorul ierarhic superior, conform prevederilor art. 278 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, constituie o garanție procesuală, iar rămânerea definitivă a soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior, potrivit art. 278 alin. 2¹, introdus în Codul de procedură penală prin Legea nr. 202/2010, are ca scop asigurarea celerității soluționării cauzelor penale, nereprezentând un impediment în calea liberului acces la justiție. În acest sens, Curtea a statuat că, în faza de urmărire penală, legiuitorul poate opta atât pentru instituirea, cât și pentru eliminarea unor garanții procesuale, precum cea din speță, cu condiția ca actele organelor de urmărire penală să poată fi cenzurate de instanța de judecată. Or, în cazul de față, rămânerea definitivă a soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior, potrivit dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, nu înlătură dreptul părții interesate de a formula plângere, în condițiile art. 278¹ alin. 1, împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței de clasare și nici dreptul de a beneficia de garanțiile procesuale care însoțesc faza judecătii propriu-zise și de căile de atac prevăzute de lege în cazul trimiterii în judecată.

În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 1019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că între dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai prin lege” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un

proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens este și Decizia nr. 1.025 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 11 ianuarie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la presupusa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare.

Pentru motivele arătate, dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Totodată, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile de lege criticate și prevederile art. 1, 3, 6, 62 și urm. din Codul de procedură penală. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Virgiliu Tănase în Dosarul nr. 28.243/281/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 400

din 8 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin-Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. 2 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Romică Grusuzache în Dosarul nr. 12.255/233/2012 al Judecătoria Galați — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 210D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală, deoarece autorul acesteia este nemulțumit de modul în care agentul procedural a respectat dispozițiile legale incidente în materia citării. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 12.255/233/2012, **Judecătoria Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. 2 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Romică Grusuzache în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva sentinței penale prin care a fost respinsă ca nefondată o plângere formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale referitoare la înmânarea citației încalcă dreptul la apărare și prevederile constituționale

referitoare la obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor, iar dispozițiile legale referitoare la plângerea în fața judecătorului împotriva actelor procurorului de netrimire în judecată încalcă dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, deoarece agentul a menționat, în fals, în dovada de îndeplinire a procedurii că a refuzat primirea citației. Totodată, lipsa căii de atac împotriva hotărârii pronunțate de judecătoria ca primă instanță în materia plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimire în judecată dispuse de procuror echivalează cu instituirea unui singur grad de jurisdicție.

Judecătoria Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din același cod este întemeiată, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 500 din 15 mai 2012 și nr. 967 din 20 noiembrie 2012, legiuitorul este ținut de respectarea tuturor normelor și principiilor constituționale de referință, iar eventualele limitări aduse condițiilor de exercitare a căilor de atac nu trebuie să aducă atingere dreptului în substanța sa ori să îl golească de conținut.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ce privește dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală și neîntemeiată în ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din același cod.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 178 alin. 2 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 178 alin. 2: „*Dacă persoana citată nu vrea să primească citația, sau primind-o nu voiește sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul lasă citația celui citat ori, în cazul refuzului de primire, o afișează pe ușa locuinței acestuia, încheind despre aceasta proces-verbal.*”;

— Art. 278¹ alin. 10: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale

ale art. 24 referitor la *Dreptul la apărare* și art. 31 alin. (2) referitor la obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor, precum și dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală reglementează o situație cu caracter de excepție și urmăresc să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii unei permanente lipse de procedură. O atare concluzie rezultă din economia întregului art. 178 din Codul de procedură penală, care prevede suficiente garanții de natură să asigure respectarea dreptului la apărare. Totodată, prevederile art. 31 alin. (2) din Constituție, invocate în susținerea excepției, nu au incidență în cauză.

Cu toate acestea, Curtea constată că, în prezenta cauză, autorul excepției este nemulțumit de modul în care agentul procedural s-a conformat dispozițiilor legale incidente în materia citării. Or, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii care este atributul exclusiv al instanței de judecată. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, Curtea constată că au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 977 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2013, Curtea Constituțională a statuat că reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimire în judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, iar eliminarea acestora în materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, urmărindu-se asigurarea celerității procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

Totodată, ținând seama de natura cauzelor reglementate prin dispozițiile de lege atacate, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimire în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în speță, deoarece acestea din urmă au în vedere dreptul oricărei persoane declarate vinovate de o infracțiune de către un tribunal de a cere examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Romică Grusuzache în Dosarul nr. 12.255/233/2012 al Judecătorei Galați — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitiv și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Galați — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri și funcționari publici
cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri**

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special,

cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 11 noiembrie 2013.
Nr. 152.

* Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri**

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu

gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 11 noiembrie 2013.
Nr. 153.

* Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE**pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 277/2013 privind procedura de acordare, de modificare, de prelungire a valabilității și de cedare a licenței și a deciziei de autorizare audiovizuală, cu excepția celor pentru difuzare în sistem digital terestru, precum și condițiile privind difuzarea de programe locale, retransmiterea sau preluarea de programe ale altor radiodifuzori**

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale,

în scopul clarificării procedurii și a condițiilor de prelungire a licenței audiovizuale pentru difuzarea serviciilor de programe de radiodifuziune sau de televiziune,

în temeiul art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 55 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Art. I. — Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 277/2013 privind procedura de acordare, de modificare, de prelungire a valabilității și de cedare a licenței și a deciziei de

autorizare audiovizuală, cu excepția celor pentru difuzare în sistem digital terestru, precum și condițiile privind difuzarea de programe locale, retransmiterea sau preluarea de programe ale

altor radiodifuzori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 14 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 4 alineatul (1), lit. c) se abrogă.**

2. **La articolul 4, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:**

„(7) În cazul în care dosarul de solicitare este incomplet sau prezintă documente într-o formă inadecvată, Biroul licențe autorizări va cere solicitantului completarea dosarului, comunicându-i ce documente sunt necesare pentru aceasta, condițiile în care trebuie depuse și termenul de completare. Îndeplinirea condițiilor privind documentele necesare și termenele de depunere se certifică solicitantului de Biroul licențe autorizări.”

(8) Cererea prevăzută la alin. (1) lit. a) este respinsă în situația neîndeplinirii termenelor de depunere sau de completare a documentelor și a condițiilor în care trebuie depuse documentele ce însoțesc cererea, indicate de Biroul licențe autorizări.”

3. **La articolul 20, partea introductivă a alineatului (2) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Cererea de prelungire, conform formularului-tip prevăzut în anexa nr. 1, se depune la CNA cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea duratei de valabilitate a licenței și va fi însoțită de următoarele documente, în original:

.....

(4) Consiliul va decide asupra prelungirii valabilității licenței audiovizuale, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de expirarea duratei de valabilitate a acesteia, ținând cont de criteriile prevăzute la art. 8 și 9, după caz.”

4. **La articolul 20, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

„(3¹) „În cazul în care dosarul de solicitare este incomplet sau prezintă documente într-o formă inadecvată, Biroul licențe autorizări va cere solicitantului completarea dosarului, comunicându-i acestuia documentele necesare pentru aceasta, precum și condițiile în care acestea trebuie prezentate. Completarea dosarului în condițiile precizate de Biroul licențe autorizări nu se poate face mai târziu de 15 zile înainte de expirarea duratei de valabilitate a licenței. Îndeplinirea condițiilor privind documentele necesare prelungirii licenței și termenele de depunere se certifică solicitantului de Biroul licențe autorizări. Cererea de prelungire a duratei de valabilitate a licenței este respinsă în situația neîndeplinirii termenelor de depunere sau de completare a documentelor și a condițiilor în care trebuie depuse documentele ce însoțesc cererea, indicate de Biroul licențe autorizări.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Laura Georgescu

București, 7 noiembrie 2013.
Nr. 614.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

